

sig derimod, men Sagen er tillige af en større Betydning. Jeg troer, mine Herrer! at saafremt disse Betydninger gaafe eller i det Væsentlige skulde indeholde Sandhed, vilde vi, hvis den lovgivende Forsamling forholdt sig rolig overfor dem, kunne sige, at vi vare komne et godt Skridt henimod Virkeliggjørelsen af det Program, som vi for kort siden have seet fremstillet, og hvis væsentligste Indhold var en Indskrænkning, en Berøvelse af vore væsentligste grundlovmæssige Rettigheder. Jeg tillader mig derfor at rette den Forespørgsel til den høitærede Justitsminister:

„Vil Justitsministeren meddele Rigsdagens Folkething saadanne Oplysninger angaaende de Forhandlinger, der ere førte med Copist Hanssen, betræffende dennes Begjæring om Tilladelse til i nogen Tid at forlade sit Embede for at foretage en Rejse, med hvad dermed staaer i Forbindelse, at Thinget derved kan blive sat istand til at fælde en selvstændig og begrundet Dom om denne Sag?“

Justitsministeren: Jeg erkjender, at Folkethinget og jeg bør staae aldeles klart ligeoverfor hinanden. I og for sig vilde vel Bladartikler allerede for Principets Skyld ikke kunne afgive nogen tilstrækkelig Grund til en Forespørgsel og et Svar, men der er steet en Offentliggjørelse mod min Villie; der er herfra for nogle Dage siden steet Udtalelser, som gjøre, at Sagen gaafe vist trænger til nærmere Belysning, og som Følge deraf er jeg villig til at svare paa ethvert Spørgsmaal, som det staaer i min Magt at besvare. Jeg er endog meget tilfreds med, at Sagen er kommen frem, og jeg skal gjøre Alt, hvad jeg formaaer, for at belyse den rigtigt. Jeg vilde ogsaa ønske, at der kunde blive Leilighed for mig til at forelægge de saa Beviisdata, som findes i Sagen, og jeg er rede til for Formanden, Viceformændene og andre betroede Mænd at fremlægge, hvad jeg i saa Henseende er i Besiddelse af, eller hvad der ellers maatte kunne staffles, men det vil erindres, at der har været overordentlig ringe Anledning for mig til at sikkre mig saadanne Beviisdata. Jeg skal mindre lægge Vægt paa, at jeg under et mange-

aarigt Ophold i en Kreds, der dog bestod af blandede Bestanddele, har været vant til at nyde en saadan Tillid, at man ikke underlagde mig nogenformodt Uredelighed, og at jeg derfor nok kunde vente, ikke i min Fødsel at ansees for at være mindre correct i min Fremstilling end de Andre, der have leveret en saadan af den Sag, hvorom her er Tale, og som har bragt saa Mange i Bevægelse, hvorimod jeg lægger mere Vægt paa, at jeg ikke har havt stor Opfordring til titide at samle Beviisdata, fordi jeg aldrig kunde drømme om, at denne Sag vilde antage saa store Dimensioner. — Det er et aldeles forkeert og forvansket Udgangspunkt, hvorpaa den offentlige Fremstilling hviler. Man skulde troe, at jeg havde havt Dødsfærd ligeoverfor den Paagjældende, men det er langt fra Tilfældet. Man skulde troe, at jeg havde gaaet paa Sagt efter Noget, men det kan bevises og godtgjøres, at der ikke har fundet nogen saadan Bestræbelse Sted fra min Side. Jeg nødes til at trætte Forsamlingen med, saavidt jeg formaaer, at fortælle Sagens Sammenhæng, men jeg skal stræbe efter ikke at gjøre det for langt. — Det vil være bekjendt, at den paagjældende Embedsmand, om hvem der er Spørgsmaal, i Begyndelsen af April Maaned f. A. havde erholdt Permission paa 10 Uger, men først, lang Tid efterat jeg havde tiltraadt Bestyrelsen af Justitsministeriet, kom jeg til Kundskab om, at den Paagjældende, hvis Tilværelse jeg næppe havde anet, opholdt sig i Paris og levede der for politisk Virksomhed. Fra et Par Sider sendte man mig da en Avis, hvori der stod en Artikel, som maastee fra en vis Side kunde være meget godt meent, men som var uforenlig med den nuværende Regjering's Ansuelser; men, medens det kunde være Gjenstand for Spørgsmaal, hvorvidt denne Artikel i og for sig kunde være Grund til den Paagjældendes Hjemkaldelse, behøvede man i alt Fald ikke at støtte sig dertil, da han var bleven borte langt udover den ham indrømmede Permission. Til en Permission for at rejse til Udlandet hører, som bekjendt, — i alt Fald for Embedsmænd under Justitsministeriet — vedkommende Ministeriums Tilladelse, og der steer Indberetning til Hans Majestæt Kongen, hver Gang en saadan Til-